

1690/I/25

976/φφ 159r-160r

χ. Ιωάννη Αδάμη

**Πρακτικό. Δωρεές για τον μισθωμένο και για τον ανεγειρόμενο
ιδιόκτητο ναό της Κ.**

^{17/} Ὑπόμνημα ζ'.

^{18/} Εἰς τοὺς 1690. Ἰαννουαρίου 25. Εἰς τὸ Καδηλήκιν τοῦ || 43. || ^{19/} μπασιὰ Πάλκου Θεοδώρου, εὐρίσκεται Γραμμένον εἰς ^{20/} {τὸν} // τὸν παλαιὸν Κώδικα διὰ ἐνθύμησιν, τὰ εἴτι ἔφτιασαν οἱ ^{2/} Πραγματευτάδες, ὁμοῦ καὶ ὁ ῥηθεὶς Προεστῶς, διὰ τὴν Διά-^{3/}βασιν, ἤγουν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ὅπου κρατοῦμεν νικιασμέ-^{4/}νην μέσα εἰς τὸ Σιμπῖνι.

^{5/} Ἐπῆρεν ὁ μπασιὰ Πάλκ(ος) Προεστῶς 13. πῆ(χες) Ντηραγὶ ^{6/} Λέχικο Τοροντζή, καὶ ἔφτιασεν δύο ποδιαῖς στὴν πύλην, ^{7/} καὶ μίαν ποδιὰν εἰς τὸ Εἰκόνισμα. ^{8/} Ἐφτιασεν καὶ ἓνα φελώνι πράσινο ἀπὸ Ἀτλάζη Βενέ-^{9/}τικο. ^{10/} Ἐνα Μαν<ου>άλι ξύλινον διὰ τὰ κηριὰ. ^{11/} Μίαν Μάσαν ξύλινην διὰ νὰ διαβάζουν Εὐχέλαιον καὶ ^{12/} Ἀγιασμόν. ^{13/} Ἐνα Πεύκι μικρούτζικον ἀπάνω στὴν ἄνωθεν Μάσαν. ^{14/} Τέσσαρες πήχαις Ντηραγὶ πράσινο Λέχικο διὰ τὴν Ἀγί-^{15/}αν Τράπεζαν, τὸ ἀφιέρωσεν ὁ Γιάννης τοῦ Ἀβραμίτζη.

^{16/} Ἐδωσεν ὁ Ἀντράσης ἀπὸ τὸ Μπρασσοβὸ στὴν Ἐκκλησίαν ^{17/} τὴν καινούριαν¹ τὰ κάτωθεν Ἀφιερώματα:

^{18/} 1. Σταυρὸν Ἀσυμένιον ^{19/} 1. Ποδιὰ ἀπὸ Λάστραν ἢ ἀπὸ Σερασέρι διὰ τὴν Ἀγίαν Τρά-^{20/}πεζαν. ^{21/} Ἐπειτα ἔδωσεν ὁ Τζήγκα Πάλης ἓνα Ταψὶ μικρούτζικο ἀσυ-^{22/}μένιον. ^{23/} 1. Κανδήλι Ἀσυμένιον διὰ τὴν Διάβασίν μας ἔδωσεν ὁ κὺρ ^{24/} Νικόλτζος Χρήστου. ^{25/} 1. Κανδήλι ἕτερον Ἀσυμένιον ἔδωσαν οἱ Σαουλάδες². ^{26/} 1. ἕτερο Κανδήλι ἔδωσεν ὁ κὺρ Γεώργης Καστρην(ὸς), τοῦ-^{27/}πίκλην Φάρκας Γεώργης. // 1. Χαλὶ ἔδωσεν ἡ Ἀρχόντισσα Μπαλατζάνινα³ διὰ τὴν ^{2/} Ἐκκλησίαν μας. ^{3/} 1. Θυματήριον Ἀσυμένιον τὸ ἔφτιασαν⁴, καὶ τὸ ἀφιέρωσαν ^{4/} διὰ μνημοσυνόντους αἰώνιον, ὁ κὺρ Ζῶτ(ος) Γιαντζῆ, ^{5/} ὁ κὺρ Πάν(ος) Τζήγκας, καὶ ὁ Κύργι(ος) Γραμματικοῦ ^{6/} καὶ κὺρ Χρήστ(ος) συντροφός του. ^{7/} 1. Χαλὶ ἔδωσεν ἡ Δόμνα⁵ Μαρία,

σύζυγ(ος) τοῦ ποτὲ Ἰωάν-⁸/νου Σερμπάνου Βοεβόδα⁶, διὰ τὴν πενθερά-
ντης, ὅπου⁹/ τὴν ἔθαψαν εἰς τὸ Μπούγκαρδο.

στ. 1-2, 7-9[φ 160r] Οἱ στ. 1-2 δεν υπάρχουν στην αρχική εγγραφή του κ. BAR, mss. gr. 975, φ 38r (=φ 43r). Οἱ στ. 7-9, στην καταχώριση του Πάλκου Θεοδώρου στο φ 38r του ίδιου κ., στ. 19-20, ἔχουν ως εξής: «...1 χάλλοι εδοσέν οἱ <ν>τώμνά Μάροια δοιά τοιν πέθερά τοῖς ἀπού τοιν εθά[π]ψέν στω <Μ>που<γ>καρός». Εδὼ πρόκειται για λάθος του Ι. Αδάμη στη μεταγραφή, διότι ἡ Δόμνα Μαρία (:«Μπαλατζάνινα») ἦταν κόρη του Ηγεμόνα της Βλαχίας ὄχι σύζυγός του. Επομένως κατέγραψε δυο φορές τὴ δωρεά.

1. Εἶναι ο ναός που θα κτιζόταν στο χωριό-προάστειο του Σιμπίου Bungard (το «Μπουγκαρός» στα ουγγρικά). Βλ. τὴν περίληψη τῆς ἀδείας για τὴν ἀνέγερση του ναοῦ, που ἔδωσαν πέντε «*seniores et iurati regii pagii Bongard*», ὑπὸ τον ὅρο να καταβάλει ἡ Κ 100 φιορίνια στην ἐκεῖ σαξονική ἐκκλησία, και τὴν περίληψη τῆς βεβαιώσεως του ιδιοκτήτη για τὴν πώληση του οικοπέδου για τον ναό και τὸ κοιμητήριο, N. Iorga, *Scrisori și inscripții ardeleni și maramureșene. I. Scrisori din Archiva Grecilor Sibiului, din Archiva Protopopiei neunite a Făgărașului și din alte locuri* [Studii și documente XII], Βουκουρέστι 1906, ἐγγρ. II (12.1.1690), III (18.6.1691), σ. 3.
2. Ενν. τον Σαούλη Ιωάννου, Κάντορη, με τους συγγενεῖς του.
3. Σύζυγος του Ἀρχοντος Μπαλατζάνου (:Constantin Bălăceanu), και θυγατέρα του Șerban Voda Cantacuzino, που ἦταν ἐγκατεστημένη στο Σιμπίου (ὅπου εἶχε καταφύγει ο ἄνδρας τῆς), N. Iorga, *Scrisori și inscripții ardeleni și maramureșene...*, ὁ.π., (ἐγγρ. VII), σ. 4 σημ. 1· για τον C. Bălăceanu, βλ. συνοπτικά N. Stoicescu, *Dicționar al marilor dregători din Țara Românească și Moldova, sec. XIV-XVII*, București 1971.
4. Ἐχει τὴν ἐννοια τῆς παραγγελίας για τὴν κατασκευή.
5. Ἀπὸ το ρουμ. Doamna, κυρία.
6. Ο ηγεμόνας τῆς Βλαχίας Io Șerban Voda Cantacuzino (1678-1688). Για τὴν ἐννοια και χρήση του “Ιο/ΙΩ” πριν ἀπὸ τὸ ὄνομα των ρουμάνων ηγεμόνων βλ. Εὐλογίου Κουρίλα, «Τὰ χρυσόβουλλα τῶν ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας καὶ τὸ σύμβολον ΙΩ ἢ Ἰωάννης», στον τόμο *Εἰς μνήμην Σπυρίδωνος Λάμπρου*, Ἀθῆναι 1935, σσ. 245-254, και Κ. Γ. Πιτσάκη, «De la fin des temps à la continuité impériale : Constructions idéologiques post-byzantines au sein du Patriarcat de Constantinople», *Le Patriarcat Œcuménique de Constantinople aux XIVe-XVIe siècles : rupture et continuité* [Centre d’Études byzantines, néo-helléniques et sud-est européennes, EHESS], Paris 2007, 213-239, ἐδὼ σσ. 224-225.